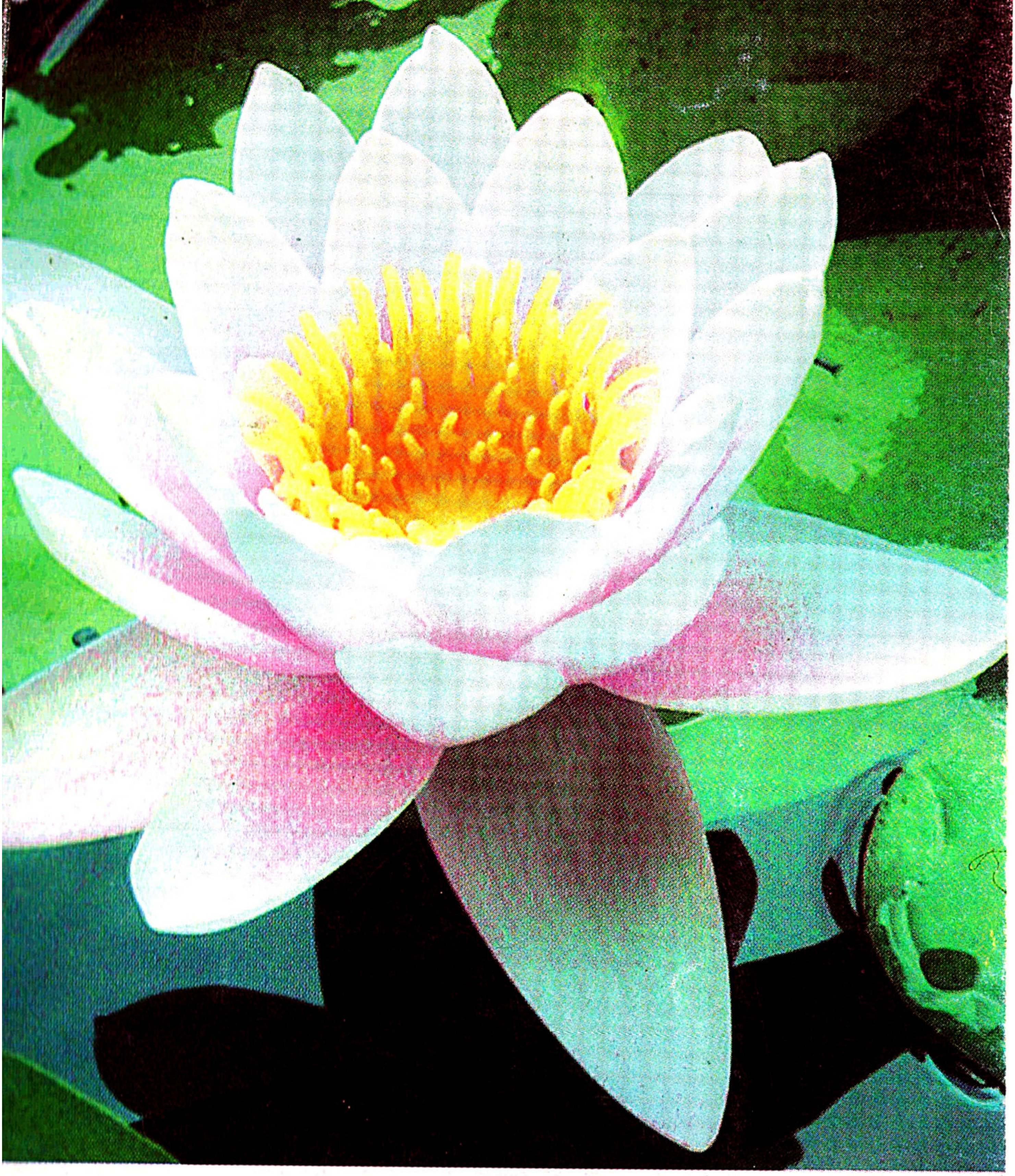
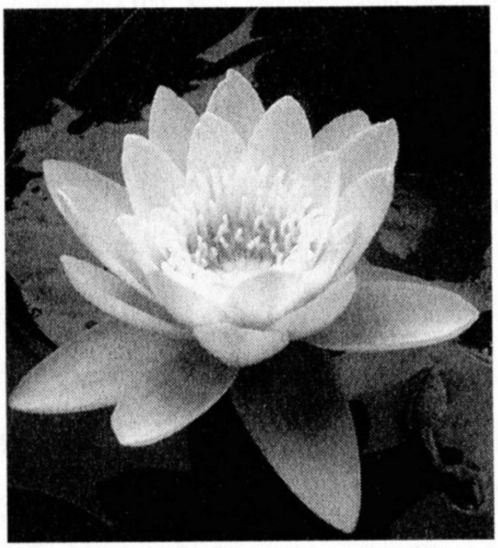

మహాలక్ష్మి

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక, అక్టోబరు 2005

Integral Wealth of Mahalakshmi

Wealth in all domains and all activities, intellectual, psychological, material, in feeling and action.

Spiritual significance and explanation given by the Mother to pure white water lily with a golden centre.

(Picture on the Cover)

ఉపోద్ఘాతము

లక్ష్మీదేవిని గురించి అందరికి తెలుసు కాని, శ్రీఅరవిందులు శ్రీమాత నాలుగు శక్తులలో ఒకటి అయిన మహాలక్ష్మి అనే మరొక దేవతను గురించి ప్రస్తావించారు. ఐశ్వర్యమనగా ధనం కాదు – దివ్యత్వము, సౌందర్యము, కళ, 'రసోవైసః' అన్నారు కదా. అది ఒక గొప్పతనం, ఒక ఠీవి, ఒక వైభవము. ఈ ఉన్నత లక్షణాలు మనిషియొక్క అన్ని విభాగములలోను రాణించాలి. మానవ జీవితము యొక్క అన్ని క్షేత్రములలోను ప్రకాశించాలి. మహాలక్ష్మి అనుగ్రహము మనకు లభించిన యెడల జీవితము సర్వతోముఖంగా వికసిస్తుంది. కాని ఆ అనుగ్రహము ఎలా దొరుకుతుందనేదే ప్రశ్న. నీ మనస్సును ఆమెకు అర్పించుకోవాలి – పూర్తిగా ఆమెకు విధేయమైపోవాలి. నీలో ఏ కోశాన కాఠిన్యముగాని, మొరటుతనము గాని వుండరాదు. మాలిన్యము పనికిరాదు. నీ మనస్సు, నీ యిల్లు, అందలి వస్తువులు, పరిసరాలు అన్ని కూడ అందంగా తీర్చిదిద్దిన అలంకారాలు కావాలి. సౌకుమార్యాన్ని ప్రతిబింబించాలి. నీ మనస్సెప్పుడూ క్షణికావేశానికి గురికాకుండా స్థిమితంగా, ప్రశాంతంగా ఉండాలి. ఇక నీకెట్టి సమస్యా ఉండదు. నువ్వు ఆమె అనుంగు బిడ్డవు. అప్పుడు నీపై మహాలక్ష్మి కరుణార్ద్ర దృక్కులు ప్రసారమౌతాయి.

– సంపాదకుడు

Editor: R.L.N.Sastry
Published by Pradeep Narang on behalf of Sri Aurobindo Society,
No. 1, Rangapillai Street, Pondicherry - 605001
Printed by Amiyo Ranjan Ganguli at Sri Aurobindo Ashram Press,
38, Goubert Avenue, Pondicherry - 605001

Single copy: Rs. 15 Annual Subscription: Rs. 100 (in India)

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY, PONDICHERRY - 605002

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72

మాతృమూర్తి మహాలక్ష్మి దర్శనము

ఇక్కడ శ్రీఅరవిందులు మాతృమూర్తి యొక్క నాలుగు ముఖ్యాంశములు – ఆమె ముఖ్యశక్తులు, దేవతా స్వరూపములు అయిన మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతులను గురించి వివరిస్తున్నారు. మహాలక్ష్మి గురించిన విశేషములను ఇక్కడ అందిస్తున్నాము.

– సంపాదకుడు

I

జ్ఞానము, శక్తి మాత్రమే శ్రీమాత రూపములు కావు. అంతకంటె మహిమాన్వితరూప మొకటున్నది. అది ఒక ఇంద్రజాలం లాంటిది. అది లేనిదే జ్ఞానము, శక్తి అసంపూర్ణములు. అది లేనిదే ఏదియు పరిపూర్ణము కాజాలదు. ఈ జ్ఞాన, శక్తులకు పైన సమస్త జీవులను, చరాచర వస్తుజాలము నంతను ఆకర్షించి సామరస్యపరచగల ముగ్ధమనోహర రూపము, తెర వెనుక నుండి నడిపిస్తూ వాటన్నిటిని ఆనందహేలలో ముంచెత్తగల నిత్య సౌందర్యము, లయవిన్యాసములతో పరవశింపజేయగల దివ్యగాంధర్వ మొకటున్నది.

ఇదే మహాలక్ష్మి, శ్రీమాత అంశములలో ఇంత సమ్మోహన పరచే రూపము మరొకటి లేదు. మహేశ్వరి ఎక్కడో మానవ మాత్రులు అందుకోలేనంత గగనసీమలలో వుంటుంది. మహాకాళి సంగతి చెప్పనే అక్కర్లేదు. ఆమె వేగాన్ని, గంభీరత్వాన్ని ఎవరు తట్టుకోగలరు? కాని మహాలక్ష్మి మానవమాత్రులకు సన్నిహితంగా అందుబాటులో ఉంటుంది. ఆమెను అందరూ సంతోషంగా ఆశ్రయిస్తారు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

THE MOTHER

The Example to be followed

(Caption given by the Mother)

II

అందరకు అభిలాషనీయమైనది మహాలక్ష్మి. దీనికి కారణం ఆమె దివ్యమధురాకృతి. అది చాల ఆశ్చర్యకరమైనది. మనస్సును మూర్ఛిల్ల చేసేటంత అమృతమూర్తి. ఆమె సాన్నిహిత్య మెంత ఆనందదాయకం! ఆమెను 'హృత్పుండరీక' నిలయగా భావించడ మంటే బ్రతుకును బృందావనంగా మలుచుకోవటం. లావణ్యం, సౌకుమార్యం, మాధుర్యం ఆ మూర్తి నుండి, సూర్యుని నుండి వెలుగు లాగా నిత్యప్రసారం పొందుతుంటాయి. ఆమె అద్భుత దృష్టి ఎక్కడ నాటుతుందో ఆమె మధుర దరహాస మెక్కడ అంచరెక్క లాగా వాలుతుందో, అక్కడ జీవాత్మ పొందే సాంద్రానందంలో లోతులెవ్వడు అంచనా కట్టగలడు! ఆమె హస్తస్పర్శ అయస్కాంత మహిమ కలది. వాటి మార్మిక సుకుమార ప్రభావం మనః ప్రాణ శరీరాల కొక అమృతసేచనం. ఆమె పాదక్రాంతి ప్రసరించిన చోటు ఆనందధామం. అక్కడ కోటి నందనవనాలు వెల్లివిరుస్తాయి.

III

ఐనా ఆమె దర్శన స్పర్శనాదులంత సులభ సాధ్యం కావు. మనస్సు, జీవాత్మల సామరస్యం, సౌందర్యం, ఆలోచన భావాల మనోజ్ఞత, ప్రతిబాహ్యాకర్మలో, చలనంలో, సామరస్య సౌందర్యాలు, జీవితంలో పరిసర వాతావరణంలో సౌందర్య సామరస్యాలు, అను ష్ఠేయాలు, ఉపాస్యములు కాకపోతే ఆమె సన్నిధి అలభ్యం. విశ్వ రహస్యానందాల లయలకు నీ గుండె స్పందించ గలిగితే అనంత సమగ్ర సౌందర్యావలోకనానికి నీ చూపులభ్యస్తములైతే, ఆ ఏకైక సమన్వయ సామరస్యానికి జీవితాలున్ముఖమైతే ఆ దివ్య వాతావ రణంలో ఆ తల్లి కాలూనగలదు.

THE MOTHER

All here shall be one day her sweetness' home,
All contraries prepare her harmony...

Sri Aurobindo

IV

క్షుద్ర, నీచ, జగుప్సావహ వాతావరణంలో దుర్గంధ భూయిష్ఠ ప్రదేశాలలో అంధతమస్సులో క్రూర ఘోర స్థలాల్లో ఆమె దర్శనం అసాధ్యం. ఆమెకవి చోట్లు కావు. అవేమైనా పద్మ లతలా, ఆమె నిలువటానికి? ఎక్కడ ప్రణయ పద్మం వికసిస్తుందో, సౌందర్య లత మారాకు తొడుగుతుందో అవి ఆమె కిష్టమైన చోట్లు. ఏ మాత్రమవి క్షుద్రజాంతవ భావస్పర్శ పొందినా ఆమె నిలువదు. ఆమె హిరణ్యకిరణ ప్రసరణ సోకదు. మానవ హృదయాల్లో, స్వార్థం, ద్వేషాసూయలు, కృతఘ్నత, దుర్మార్గం, సంకుచితత్వం, ప్రలోభాలు, దివ్యామృతచషకంలో విషబిందువులై ఎదలకు తాకితే చాలు అక్కడ దేవతా సౌందర్యం కమిలిపోతుంది. ఆ కల్పలత వాడిపోతుంది. వేసవిలో పద్మదళం లాగా, దివ్యతానిష్ఠత ఆమె ప్రవేశానికి కంచుకోట. ఆమె తన ముఖాన్ని చాటుచేసికొనేది కాదు! జటిలులలో జడలు విరబోసుకున్న కర్కశ శూన్యతల కామె ఎదురుచుక్క. అలాగే హృదయ స్పందనముల అణచివేత, ఆత్మ జీవన మనోహరాకర్షణల నిరాశ మామె కిష్ట ముండదు.

V

ప్రేమ సౌందర్యాల ద్వారా ఆమె మానవ హృదయాల్లో పారిజాత లతలను నాటగలదు. ఆమె పరమ సృష్టిలోకి దివ్యకళా సామ్రాజ్యంలోకి మానవ జీవితం ప్రవహించి సర్వ విశ్వమూ పవిత్ర రసభరిత మహాకావ్యంగా పరిఢవిల్లుతుంది. విశ్వ ఐశ్వర్యాలు ఒకే చోట కూడబడతాయి. వాటి నడుమ ఒక ఋతు గీతాలాపన జరుగుతుంది. అప్పుడు ఒక సామాన్యమైన గడ్డిపువ్వు కూడా ఆమె నిట్టూర్పు గాలి సోకి ఆమె ఏకత్వ స్ఫురణ తాకి – దివ్య నీల కమలమై విప్పారుతుంది. కలకల నవ్వులతో కళలారబోస్తుంది. ఆమె స్పర్శ సోకిన హృదయంలో జ్ఞానము అద్భుత శిఖరాలకు ఎగసిపోతుంది. ఆ శిఖరాగ్ర మేమిటి? జ్ఞానాధికమైన ఆనంద నృత్యహేల. అదొక మార్మిక రహస్యం, యోగదర్శనం. భక్తి ఉన్మత్త దివ్యాకర్షణతో మేళవించి జీవశక్తులకు లయల పాఠాలు నేర్పి, వాని క్రియలలో సామరస్యాన్ని బలిష్ఠం చేసి, అద్భుత లావణ్యమయ రూపాలుగా మలిచి వాటిని శాశ్వతాలు చేస్తుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

స్వేచ్ఛానువాదం: తుమ్మపూడి కోటీశ్వరరావు ('మహాదేవి సూక్తము' నుండి)

(*SABCL* Vol. 25, pp. 30-33)

సౌందర్య సామరస్యములు వెల్లివిరియుట

సాధారణ మానవుని జీవితము ధనార్జన, యితర లౌకిక విషయములందు నిమగ్నమై యుండును. కాని నీకు దైవము కావలెనన్నచో నీ దృష్టిని కొంచెం సౌకుమార్యంగాను, కళాత్మకంగాను మార్చుకోవాలి. కేవలం భావనలోనే కాకుండా నిత్యజీవితంలో కూడా సౌందర్యభావన వెల్లివిరియాలి.

– సంపాదకుడు

సర్వవ్యాప్తమైన మృదులయతో ఈ సృష్టిలో అన్ని దిశలా, అన్నిటా, అన్ని వ్యవహారాలలోనూ సత్యమే వ్యక్తమై, జీవితంలోని ప్రతి క్షణం, ప్రతిక్రియా సౌందర్యాన్ని, సామరస్యాన్ని వ్యక్తం చేయాలి. చైతన్యవంతమైన అందం, ఆనందాలతో జీవితంలోని ప్రతి క్షణం స్పందించాలి. ఇదే ఈ పుడమిపై ఆ భగవంతుని అస్తిత్వానికి ముఖ్యచిహ్నాలు. అతిమానసస్థాయినించి చూస్తే, దైవాభివ్యక్తికి ఇతర మార్గాలెంత విలువైనవో సౌందర్య సామరస్యాలు కూడా అంతే విలువైనవి. కానీ, వీటిని ఇతర వ్యవహారాల నించి వేరు చెయ్యకూడదు, సమిష్టిలో భాగం గానే వుంచాలి.

*

అందమే నీ నిరంతర ఆదర్శమై, ఆత్మ సౌందర్యం, ఆలోచనల్లో సౌందర్యం, చేతలలో, కర్మలలో, చేష్టలలో సౌందర్యం వుంటే నీవు చేసే ప్రతి పనిలోనూ దివ్యసౌందర్యం అభివ్యక్తమవుతుంది, ఆ దివ్య సహకారం సదా నీకు లభ్యమవుతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

(*CWM* Vol. 3, p. 109; Vol. `12, p. 234)

Beauty is his footprint showing us where he has passed

(*Savitri*, p. 112)

భౌతిక ప్రపంచంలో సౌందర్య స్ఫూర్తి

ప్రపంచంలో ప్రేమ, కళ, సౌందర్యములను గురించి, నిత్యజీవితంలో కూడా వాటిని ఏ విధంగా స్ఫురింపజేసుకోవాలో శ్రీమాత మనకు చెప్పారు. అందమంటే కేవలం పుష్పములకు, ప్రకృతి దృశ్యాలకు మాత్రమే పరిమితం కాదు. నిజమైన సౌందర్యము సర్వవ్యాప్తమైనది. ప్రపంచంలోని ప్రతి వస్తువు ఒక కళాఖండమే. నీ కళ్లను కప్పివేసిన అహంకారపు పొరలను తప్పించినపుడుగాని నీకీ విషయము అవగతము కాదు.

— సంపాదకుడు

భావ ప్రపంచమున సత్యాన్ని కప్పిపుచ్చుటం ఎంత పెద్ద నేరమో, రూప ప్రపంచమున సౌందర్యము లేకపోవటం అంత గొప్ప నేరము. ఎందుకంటే జగత్ప్రభువునకు ప్రకృతి సమర్పించు జోహార్లే సౌందర్యము. అది రూపమున వెల్వడిన దివ్యభాష. బాహ్యప్రవృత్తియందు సౌందర్యాభిలాషలేని, అభివ్యక్తపరచలేని దివ్యచేతన అసంపూర్ణ చేతనయే యగును.

కాని, దైవమునభివ్యక్తము చేయు నితర లక్షణముల వలెనే, యథార్థమైన సౌందర్యమును కనుగొనుట, అర్థము చేసికొనుట, అభివ్యక్తము చేయుట కడుంగడు కష్టము. పరమ సత్యమును, పరమానందమును కనుగొనుటకు అహంకార త్యాగము చేసి వ్యక్తిత్వము నతిక్రమించుట ఎంతగా అవసరమో, అట్లే యీ పరమ సౌందర్యమును కనుగొనుటకు, అభివ్యక్తము చేయుటకుకూడ అంతగానే అవసరము. అచ్చమైన సౌందర్యము విశ్వజనీనము, విశ్వజనీనత లేనిదే దానిని కనుగొనుటయు, గుర్తించుటయు ఎవరికీ సాధ్యపడదు.

ఓ సర్వసౌందర్యాధి దేవా! నీయెడ నేను ఎన్ని నేరములు చేసితినో, ఇంకనూ చేయుచున్నానో!... నీ సత్యధర్మపు పూర్ణజ్ఞానమును నా కనుగ్రహించుము. అపుడు నేను ఎట్టి లోపమూ లేకుండ దాని కనుగుణముగ మెలగనేర్తును. నీవు లేని ప్రేమ

Aristocracy of Beauty

So perfectly formed that it compels admiration

(Spiritual significance & explanation given by the Mother)

Botanical name : Dietes iridioides — Lavender & white

అసమగ్రము; అద్దాని అత్యుత్తమ భూషణము నీవు; అద్దాని అత్యంత ప్రసన్న మందహాసము నీవు....

నీ స్వరూపము తాము భావించునట్టిదే యని కొందరు గర్వితమతులు భ్రమపడుదురు. ప్రత్యేకించి ఏ ఒక్క ప్రాణి యందు నీకు పక్షపాతము లేదు గదా. ఏ రూపమునందైనను నీవు జాగృతి పొంది ప్రకాశింపగలవు. కాని, ఇట్లు నిన్ను సాక్షాత్కరింప జేసికొనుటకు నీ రహస్యమును తెలుసుకోవలెను!

ఓ పరమసుందరా, నీ సత్యదర్మమును నే నెప్పుడును తప్పకుండుటకై, అద్దాని పూర్ణజ్ఞానమును నా కనుగ్రహింపుము. సామరస్యమును సర్వత్ర అనుశాసింపగల ప్రేమతత్వపు దివ్య మకుటము భాతి నాలో నీవు ప్రకాశమానుడవు కమ్ము.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కమలాకర వేంకటరావు ('ప్రార్థనలు – ధ్యానములు' నుండి)

(*CWM* Vol. 1, pp. 349-50)

రసజ్ఞత

సౌందర్యమే నీ నిరంతరాన్వేషణ కావాలి. అప్పుడు నీ ఆలోచనలు, భావములు, సమస్త జీవితము సౌందర్యముతో ఆచ్ఛాదితమై నీ మనస్సును ద్రవింపజేస్తుంది. ఇక బ్రతుకంటే ఏదో బలవంతమైన శిక్ష కాదు. అదొక పూలబాట, రసానుభూతి, చేతనోద్దీపనము! — *సంపాదకుడు*

మధుమయీ రసజ్ఞతంటే ఏమిటి?

ఇది సౌందర్యాస్వాదనకు సంబంధించినది, సౌందర్యాన్ని దర్శించి స్పందించగలిగి సహృదయ చేతనను కలిగి వుండటం. ఉదాహరణకు కొందరు వ్యక్తులు తమ చుట్టూ ఉన్న దృశ్యాలనూ, పరిసరాల్నీ, వస్తువులనూ పరిశీలిస్తూ వాటి అందచందాలకు ఏమాత్రం స్పందించకుండా తిరుగుతూ వుంటారనుకోండి.

వారికి దాని వలన కలిగే సంతోషమేమీ వుండదు. ఆకాశం వైపు చూస్తూ అక్కడ మేఘాలున్నాయా లేవా అనీ, అవి వర్షిస్తాయా లేవా అని గమనించడానికి మాత్రమే ప్రయత్నిస్తారు. మరికొందరు అలా కాదు – అందమైన ఆకాశాన్ని చూసి పులకరించిపోతారు. వాళ్లు "ఆహా! ఈ రోజు ఎంత ఆహ్లాదంగా వుంది, సూర్యోదయం మనోహరంగా వుంది. మేఘాలు చిత్రవిచిత్రకారాలతో సుందరంగా వున్నాయి" అంటారు. మొదటిరకం వాళ్లకు సౌందర్యాన్ని దర్శించి ఆనందించే యోగ్యత లేదు. రెండవశ్రేణి వారికి సౌందర్యానికి స్పందించి దానినాస్వాదించగల శక్తి వుంది.

*

పరిశుద్ధ సౌందర్య భావన గొప్ప పవిత్రీకరణ వలన మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది.

*

భగవంతునికి సమర్పింపబడనిదే సౌందర్యం పరిపూర్ణమైన శక్తిని సంతరించుకోలేదు.

*

జీవితంలో అత్యంత విలువైన విషయాలను నీవు చర్మ చక్షువులతో దర్శించలేవు.

*

సౌందర్యారాధనా కాంక్ష వలన ప్రమాదము రాదు. ఈ ఆరాధన మహాలక్ష్మి యొక్క సర్వవ్యాపకమైన, వైభవోపేతమెన సౌందర్యమయితే సౌందర్యమే నీ నిరంతర వ్యాపారము కావలెను:

ఆత్మ సౌందర్యము
ఆవేదనలలో సౌందర్యము
భావములలో సౌందర్యము
చేష్టలలో సౌందర్యము
కర్మలలో సౌందర్యము

ఉన్న యెడల నీ యొక్క ప్రతి స్పందన, నీవు చేసే ప్రతి చేష్ట ఒక సౌందర్యాభివ్యక్తిగా అలరారుతూ వుంటుంది.

అందుకు దేవుని సహాయం నిరంతరం నీకు లభిస్తూనే వుంటుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

(*CWM* Vol. 12, p. 234)

శరీరం ద్వారా సౌందర్యాభివ్యక్తి

'శరీరం ఖలు ధర్మసాధనం' అన్నారు కదా! ఈ శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా, జవసత్వాలతో ఉంచుకోవాలి. ఈ శరీరం మనమనుకున్నంత కఠినమైనదేమి కాదు. దానిని కూడ మృదువుగా, సుకుమారంగా తీర్చిదిద్దవచ్చు. నీ మనస్సులో మొరటుతనము, దౌర్జన్యమూ ఏ కోశాన ఉండరాదు. అది సౌందర్యము, సౌహార్ధము వంటి సద్భావములతో నిండి ఉన్నప్పుడు శరీరం కూడా తదనుగుణంగా స్పందిస్తుంది. ఆ దివ్యలక్షణాలన్నీ శరీరంలో కూడా ప్రతిబింబిస్తాయి. — *సంపాదకుడు*

భౌతికదేహానికి కూడ సౌందర్యదృష్టి అలవాటు చెయ్యాలి. గాఢాభ్యసమైన ఆ భావన శరీరానికి సహజధర్మమైనప్పుడు అది కణాలను ప్రభావితం చేసి సౌందర్యాన్ని వ్యక్తం చేయగల సామర్థ్యాన్ని శరీరానికి కలిగిస్తుంది. శరీరం ఎంత సుతిమెత్తని పదార్థమో చాలామందికి తెలియకపోవచ్చు. కానీ ఒక విషయం మాత్రం మీరు గమనించే ఉంటారు. అంతర్గతంగా ప్రశాంత చిత్తము, సౌందర్యభావనలు, సద్భావము కలిగి, లోవెలుగును దర్శించినవారి ముఖాలలో కనిపించే కళాకాంతులు చెడు ఆలోచనలతో, చెడు ప్రవృత్తులతో జీవించే వారి ముఖాలలో మచ్చుకైనా కనిపించవు కదా! మానవుడు పశుప్రవృత్తితో జీవిస్తున్నప్పటి కంటే అది దాటి మానవత్వ పరాకాష్ఠను చేరినప్పుడు ఎంతో భిన్నమైన వర్చస్సుతో భాసిస్తాడు.

డాబు, దర్పం కోసం తమ అందాన్ని ఇనుమడింప చేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తే మాత్రం ప్రయోజనం కనిపించదు. ఆ సౌందర్యభావన లోనుంచి వచ్చినప్పుడు మాత్రమే అది శరీరంలో కూడా ప్రతిబింబిచగలదు. అయితే ప్రతిక్షణం దుష్టసంకల్పాలు, దురాలోచనలు కలగకుండా జాగ్రత్తపడుతున్నట్లయితే క్రమంగా ఒక రకమైన సామరస్యం ఏర్పడి వారి రూపంలోనూ, ముఖకవళికల్లోనూ ప్రస్ఫుటమైన మార్పు వస్తుంది. అంతర్గత స్థితిని శరీరం వ్యక్తం చేసి తీరుతుంది.

కాని సాధారణంగా ఒకటి మరచిపోవడం జరుగుతుంది. ఏమిటంటే రోజుకి అయిదారు గంటలు మంచి చైతన్యస్థాయిలో వుంటే బానే వున్నానులే అనుకొంటావు. ఆ తర్వాత మళ్లి పాశవికలక్షణాలకు లోబడి బాహ్యాపరిస్థితుల కనుగుణంగా నడుచుకోటం ప్రారంభిస్తావు. అప్పుడు నీ వ్యక్తిత్వాన్ని దిగజారకుండా కాపాడగల పరతత్వాన్ని వేడుకోవాలనే విషయం పూర్తిగా మరచిపోతావు.

మూలం: శ్రీమాత

స్వేచ్ఛానువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 4, p. 55)

అందమా! దైవాన్ని చేరే మార్గం నీవే

ఈ సృష్టి ఆనందంలోంచి వచ్చిందనీ మళ్లీ ఆనందమే దాని గమ్యమనీ, సౌందర్యానందములు ఈ సృష్టి లక్షణములని మన శాస్త్రాలు ఘోషిస్తున్నాయి. కాని మనకీ లక్షణాలు ఎక్కడా కనపడవే! అవును, ఈ సౌందర్యం పైకి కనపడేది కాదు. మనం అంతర్దృష్టిని అలవరచుకోవాలి. అప్పుడు మనలో దాగివున్న సౌందర్యతృష్ణ మేల్కొని సత్యాన్ని ఆస్వాదించటం నేర్చుకుంటుంది.

– సంపాదకుడు

చాలామంది విజ్ఞులు అందమైనవి. యోగ్యమైనవి ఒక్కటేనని అభిప్రాయపడతారు. ఇలాంటి భావన సరైనది కాకపోవచ్చునుగాని, సరైన దృక్పథంలో కనుక గమనించినట్లయితే, ఇది వట్టి సత్యమే కాదు, సృష్టికి మూలమైన సత్యమని కూడ తెలుస్తుంది. మన తత్వశాస్త్రం ప్రకారం, జగత్తు అంతా ఆనందంలో పుట్టి ఆనందం లోనే లయమవుతుంది. ఈ ఆనందాన్ని వ్యక్తపరచే పదత్రయము సంతోషము, ప్రేమ, సౌందర్యము అని చెప్పవచ్చు. సర్వజగత్తులోను, ప్రతిమానవునిలోను, జీవితంలోను, ప్రకృతిలోను దివ్య సౌందర్యాన్ని చూసి, ఆ చూసినదానిని ప్రేమించి, ఆ ప్రేమ సౌందర్యాలలో స్వచ్ఛమైన కల్తీలేని బ్రహ్మానందాన్ని పొందగలిగినట్లయితే, అదే మానవజాతి అంతా కలిసికట్టుగా భగవంతుని అందుకొనుటకు నిర్దేశింపబడిన మార్గమవుతుంది. కాని ఆ ఆనందము స్వచ్ఛమైనది, అమలినమైనది అయివుండాలి. స్వార్థపరమగు మనోవికారములతోను, వేదనాభరితములు దుఃఖపూరితములగు వాటితోను కలుషితము కారాదు. మన అవగాహనను, మన ఇంద్రియజ్ఞానాన్ని ప్రభావితం చేయు మంచిచెడులను, అందవికారాలను గ్రహించే జ్ఞానానికి బదులు, అఖండరసము, భేదరహితము, అసంక్షిప్తము అగు ఆనందమును అన్ని విషయములలోను ప్రతిష్ఠించాలి. మహోన్నత లక్ష్యమును చేరుటకు ముందుగానే యిది జరగాలి. ఈ లక్ష్యమును చేరే మార్గంలో స్వల్పసౌందర్యము స్థానే అత్యధిక సౌందర్యమును నిమ్నస్థాయి సౌందర్యమునకు బదులు ఉన్నతస్థాయి సౌందర్యమును అల్పసౌందర్యమునకు బదులు కులీనసౌందర్యమును ప్రతిస్థాపించగోరు క్రిందిస్థాయికి చెందిన అసంక్షిప్త సౌందర్యజ్ఞానము యొక్క ఆసరాను పూర్తిగా వినియోగించుకోవాలి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(*SABCL* Vol. 17, pp. 237-38)

జీవిని, జీవితాన్ని సౌందర్యమయం గావించుట

అన్ని కళాప్రదర్శనశాలలను ప్రతి ఇంటిలోగిలి లోనికి కొనిపో వుట సాధ్యపడదు, కాని మన జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని యేర్పాట్లు, మన ఇంటినుండే అన్ని గృహోపకరణాలు ఒక అభి రుచితో సమకూర్చబడి, సుందరమైనవి అయినప్పుడు, మన అల వాట్లు, ఆలోచనలు, భావాలు కూడ ఔన్నత్యము, ఔదార్యము ప్రతిబింబించునవిగాను, క్రమబద్ధమైనవిగాను, మాధుర్యము గౌరవ మర్యాదలు కలవిగా నుండుట అనివార్యమౌతుంది.

*

నీతినియమాలను రూపొందించుటలో, సౌందర్యదృష్టి చాలా ముఖ్యం. మనలోని ధర్మపరాయణత విశేషంగా మన ప్రవర్తనలో ప్రస్ఫుటమయ్యే రమణీయతయే అని, మనలోని పాపభీతి మన ప్రవర్తనలోని వికార వికృత స్వభావాలకు ప్రతీక అని, మనం సాధారణంగా గుర్తించలేము. అభివృద్ధి అందాన్ని, ఆనందాన్ని తిర స్కరించుటలో లేదు. నిమ్నస్థాయికి చెందిన సౌందర్యానందాల నుండి ఉన్నతస్థాయికి, అల్పపరిపూర్ణతనుండి అధిక పరిపూర్ణ తకు ఎదుగుటలో వుంటుంది.

*

విశ్వప్రకృతి యొక్క అఖండ సౌందర్యముతోనే కాక దాని వివిధ రమణీయాకృతులతో కూడ సంపూర్ణ నిమగ్నత చెందియుండుట, మానవప్రకృతి యొక్క సంస్కరణకు మరియు దాని అణువు అణువునూ సుందరంగా తీర్చిదిద్దుటకు బలమైనశక్తిని కలిగివుం టుంది. దాని పరాకాష్ఠ స్థితిలో అది మానవ ప్రకృతిని పరిశుద్ధ పరచే ఒక మహోన్నత శక్తి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(*SABCL* Vol. 17, pp. 245, 240-42; Vol. 20, p. 495)

ఉత్తమోత్తమ సౌందర్య దర్శనమే భగవంతుని దర్శనం

అందమైన వస్తువులంటే అందరికి ఇష్టమే. ప్రకృతిని చూసి ఆనందించలేని వాళ్లెవ్వరైనా వుంటారా! అందరూ సౌందర్యారాధకులే. ఒక పువ్వు, విరగపూసిన వృక్షము, ఆకాశము, సముద్రము, ఒకటేమిటి సృష్టిలో ఎటు చూసినా అందచందాలు మనను ఆహ్లాదపరుస్తూనే వుంటాయి. అటులనే మన మనస్సు, ఆలోచనలు, హృదయస్పందనలు, శరీరవిన్యాసములు ఇవన్నీ కూడ దైవమును సౌందర్యము ద్వారా ఆరాధించుటకు సాధనములే. — *సంపాదకుడు*

దేనినైతే మనం సౌందర్యం ద్వారా అన్వేషిస్తున్నామో దానినే పర్యవసానంలో మతం ద్వారా అన్వేషిస్తున్నాము. అదే పరమమూ, దివ్యమూ అయినది. ఈ అన్వేషణ మొదట్లో రూపసౌందర్యాధనగా ప్రారంభమవుతుంది. ఇది భౌతిక ఇంద్రియాలను, ప్రాణికంలో ముద్రపడిన భావాలనూ, ప్రవృత్తులనూ, కాంక్షలనూ ఆకర్షించేదిగా మాత్రమే వుంటుంది. మనం ఈ ప్రయత్నం సాగిస్తున్న సమయంలోనే భావమయ సౌందర్యమంటే మనకు అవగమవుతుంది. భావోద్వేగాలు మేల్కొల్పబడతాయి. పరిపూర్ణ ప్రక్రియల అవగాహన, సమన్వయమూ, సామరస్యమూ సిద్ధిస్తాయి. వీటికి పూర్వరంగంగా మనలోని సౌందర్యాత్మ ఈ స్పర్శను, దర్శనాన్నీ, ఉత్తమ సౌందర్యం ప్రసాదించే ఉదాత్తానందాన్నీ, సర్వే సర్వత్రా అనుభవించగలగటం ప్రారంభమవుతుంది. దీనిని పొందడానికి మనకు అనేక మార్గాలున్నా ఇంద్రియాలుగానీ, ప్రేరణలుగానీ తమంత తాము మనకు దీనిని కలిగించ లేవు —ఎందుకంటే ఆ స్థితి ఇంద్రియాతీతమైనది గనుక. తార్కికతా, మేధస్సూ దీనిని సాధించే మార్గాలయినప్పటికీ, ఇది తర్కానికీ, మేధస్సుకూ అతీతంగా వర్తిస్తుంది. అయినా ఈ తెరల గుండానే ఆత్మలోనికి ప్రవేశించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

ఇటువంటి సర్వే సర్వత్రా నిండియున్న దివ్యసౌందర్య భావన ఆ సౌందర్యం యొక్క ఆత్మ. దానియొక్క ఆవిష్కారమూ,

సౌందర్యం ఆత్మను స్పృశించనపుడు మాత్రమే కలుగుతాయి. ఇది ఒక పుష్పం యొక్క సౌందర్యమో, రూపం యొక్క సౌందర్యమో, ఒక పాత్ర యొక్క ఉదాత్తతకూ శక్తిసామర్థ్యాలకు సంబంధించినదో, చిత్రకారుడి కుంచె చిత్రించిన రేఖావిన్యాసమో, శిల్పియొక్క విన్యాస కౌశలమో, మానవుని మనసులో విరిసిన మెరుపులాంటి భావనో, సూర్యాస్తమయంలో వ్యక్తమయ్యే వర్ణశోభో, భీభత్స తుఫానులోని విధ్వంసక శక్తో ఏదో ఒకటి కావచ్చు – ఏదైనా మనలోని సౌందర్యదృష్టి నిస్సందేహంగా పరిపూర్ణమైన సంతృప్తి చెందుతుంది.

నిజానికిది మతసంబంధ సాధనల ద్వారా ప్రకృతిలోని, మానవప్రకృతిలోని, భావమయ జగత్తులోని, పరిపూర్ణ సౌందర్యాన్ని అన్వేషించటం భగవంతుణ్ణి అన్వేషించటమే అవుతుంది. ఎందుకంటే తను సృష్టించిన వివిధ రూపాలలో భగవంతుడు తానే గుప్తంగా దాగియున్నాడు గనుక! మనలో పెరిగే సౌందర్య భావనా, దానిని గురించిన అవగాహనా, అది కలుగజేసే సంతోషమూ, మనలోని సౌందర్య గ్రహణశక్తీ ఇవన్నీ ఈ దివ్యసౌందర్యాన్ని అన్ని రూపాల్లోనూ సృష్టి ప్రక్రియల్లోనూ గుర్తించేట్లు చేస్తుంది. దాని ద్వారా మనయొక్క బాహ్య అంతరంగిక జీవితాలను దర్శించగలుగుతాము. దీనివలన మన మనసులో సృజించుకున్న అత్యంత సౌందర్యమయుడైన భగవంతుని రూపాన్ననుసరించి మనల్ని తీర్చిదిద్దుకుంటాము. అప్పుడు మనలోని సౌందర్యారాధకుడు (aesthetic being) ఏ కార్యం కోసం జన్మించాడో అది నెరవేరినట్లే! అతడు దివ్యానందానుభవాన్ని అందుకునే స్థితికి ఎదిగినట్టే!

ఈ విధంగా పరమోత్తమ సౌందర్యాన్ని సర్వే సర్వత్రా దర్శించటం భగవంతుణ్ణి దర్శించటమే అవుతుంది.

దివ్యమైన సౌందర్యానికి రూపకల్పన చేసి, సృజించి దర్శింపజేయటమంటే, మన హృదయాల్లోని భగవంతుని రూపాన్నీ, శక్తినీ ఆవిష్కరించటమే అవుతుంది.

*

సౌందర్యాభిలాష నేరమేమీ కాదు. నిజానికి సర్వే సర్వత్రా వెల్లి విరిసే మహాలక్ష్మి సౌందర్యాన్ని, సౌకుమార్యాన్ని దర్శించటం చాలా గొప్ప విషయం. అది భోగలాలసత్వం కానే కాదు. ఈ విషయాల్లో మనమే మాత్రం అవకాశమిచ్చినా విపరీత అసహజ ధోరణులు చోటుచేసుకుంటాయి. మహాకాళి పట్ల కలిగిన భక్తి భావానుభూతిలో రాజసిక క్రోధమూ, హింసా మనలో ప్రవేశించి మనల్ని స్వాధీనపరచుకుని ప్రాణిక కక్ష్య లోనికి ప్రాకి తీవ్రమైన వాంఛలను రేకెత్తిస్తాయి. స్వంతం చేసుకుని అనుభవించాలనే కోరిక కలుగకుండా, ప్రాణికవాంఛల కతీతంగా, సౌందర్యాన్ని ఒక చిత్రకారుడు దర్శించినట్లు దర్శించాలి.

*

ఏ స్వరూపంలో వ్యక్తమైనా సౌందర్యానందాల్ని ఒకటిగా పరిగణించాలి. అది వసివాడని – శాశ్వత యవ్వనము, నిత్యత్వము, దివ్యసాన్నిధ్యము.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

భావనువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

(*SABCL* Vol. 15, p. 135; Vol. 9, p. 143, 235-36)

సౌందర్య సీమలకావలి తీరం

మనకు కావలసినది దైవమే అయినప్పుడు, మనమా దైవమును ఒక అందమైన చిత్రమును చూసినప్పుడు, ఒక దివ్యప్రతిమను దర్శించినప్పుడు బాహ్యదృష్టిని దాటి అంతరంగిక నేత్రముతో చూసి రసానుభూతిని పొందగలము. – *సంపాదకుడు*

అందము ఆనందము వంటిది కాదు. ప్రేమ లాగా అదొక అభివ్యక్తి, ఆనందస్వరూపం. ఆ రూపం ఆనందము యొక్క నిర్మాణం, దానితోనే అది తయారైనది. కనుక ఏ ద్రవ్యంతో అది నిర్మింపబడినదో ఆ ఆనందాన్నే అందం కల్గిస్తుంది. సౌందర్య దర్శనం దృష్ట్యా ఆనందం రసరూపాన్ని ధరిస్తుంది. ఈ రసమంటే

సౌందర్య దర్శన స్పందనం — ఆ స్పందనమొక మనః ప్రాణ ప్రతిక్రియ మాత్రమే. ఆధ్యాత్మిక దర్శనం వేరే కోవకు చెందినది. అది పై రీతిగా మనః ప్రాణాల ప్రతిక్రియ కాదు. అదొక ప్రత్యేక స్ఫురణ; దర్శనం. అది సౌందర్యసీమలు దాటి చాలా దూరం పోతుంది. దాని చూపునకు విశ్వజనీన సౌందర్యం కన్పిస్తుంది. వస్తువు లోపలికి చూస్తుంది. ఇది సాధారణ నేత్రానికి అందనట్టిది. హృదయానుభవానికి అతీతమైనది. రసాన్ని, భోగాన్ని అతిక్రమించి ఇంకా పైనున్న కేవలానంద సీమల్లోకి అడుగుపెడుతుంది. మనఃప్రాణశరీరాల ప్రతి క్రియారూపమైన రసానుభవం కంటె సాంద్రము — అగాధము — పూర్ణసంతుష్టి రూపంలో వుంటుంది. అది అంతటా ఏకత్వాన్నే దర్శిస్తుంది. సృష్టికంతర్గతంగా, ఆధారంగావున్న ఆనందాన్నే అనుభవిస్తుంది. ఇవన్నీ మాటల కందని ఒక సౌందర్యానందాన్ని కల్గిస్తాయి. పరమేశ్వరుని ప్రేమను, వస్త్వంతర్గతమైన శాశ్వత సత్తా సౌందర్యాన్ని కల్గిస్తాయి. అది వస్తువుల సౌందర్యాన్ని కూడా చూస్తుంది. కాని ఆ చూపు మనస్సుది కాదు, భౌతికదృష్టి కందరానిది. భౌతికనేత్రానికి అందంగా కన్పించనిదానిని కూడా. అందంగా కన్పింప చేస్తుంది. నేత్రాలకు తోచే అందం ఇంకా విశాలంగా, అనంతంగా, మాటల కందని సౌందర్యంగా గోచరిస్తుంది. సర్వత్రా వున్న సౌందర్య మూర్తిని ఈ ఆత్మదర్శనం అందిస్తుంది. అది ఏకైక సత్తామాత్ర స్వరూపమైన దానియొక్క సౌందర్యం — పారమేశ్వరీయకమైన అందం. అదొక దివ్యానందలీలా తాండవం.

*

భగవంతుని దయవల్ల నా కనులు తెరుచుకొన్నవి. అందుచేత గ్రామ్య (vulgar) పదార్థాల్లో ఉదాత్తతను (nobility) చూచాను. జగుప్సలో రమ్యతను దర్శించాను. కురూపాల్లో వైభవాన్ని, నైచ్యంలో మహోదారతను చూచాను.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటీశ్వరరావు

(SABCL Vol. 9, p. 492; Vol. 17, p. 81)

నేటి భూలోక పరిస్థితులు

(ఓ సాధకుడు శ్రీమాత తనలో ఎప్పుడూ తప్పు లెన్ను తోందని వాపోయాడు. అతనికి శ్రీమాత యిచ్చిన జవాబు)

నే నెప్పుడూ ఎవ్వరిలోను తప్పు లెంచను! పక్షపాత బుద్ధి నాకు లేనే లేదు. కానీ నా దృష్టికోణమే వేరు. నా చైతన్యస్థాయి నించి నాకు ఈ భూమ్మీద సకల జీవరాసులూ, మానవజాతి, దాని మనస్తత్వము ఒక స్పందనల రాశి మాత్రమే. అది కూడా ఎక్కువ శాతం అసత్యం, అజ్ఞానం, అల్లకల్లోలం మేళవించిన తరంగాలే. అందులో క్రమక్రమంగా వృద్ధిపొందుతూ, అవరోధాలని అధిగమిస్తున్న సత్యం, సామరస్యం, సయోధ్యలు పై స్థాయినించి ప్రవహించడం గమనిస్తాను. ఆ స్థాయినించి చూస్తుంటే, అహంభావానికీ, స్వార్థానికీ, మిథ్యా పొరల్లో కూరుకున్న వేర్పాటుభావానికీ తావే లేదు అన్నారు.

అసలేది మంచో, ఏది చెడో తెలియని గందరగోళస్థాయిలో యింకొంచెం గందరగోళం జోడయినప్పుడు నేను వీలున్నంత వరకు కొంత ప్రశాంతత తీసుకురావడానికి కావలసిన శాంతి తరంగాలని పంపుతాను. ఇటువంటి సమయాల్లో ఎవ్వరికీ ఎటువంటి దెబ్బ, హాని కలగదు కానీ వాళ్ల అహంవల్లో, మూర్ఖత్వం వల్లో వాళ్లు, ఏ అజ్ఞానానికీ, అల్లకల్లోలానికీ, భిన్నత్వానికీ వత్తాసు పలుకుతున్నారో, దానికి దెబ్బ తగులుతుంది మరి!

నిజానికి మీరు స్వతఃస్సిద్ధంగా, సహజంగానే సత్యం వైపే వుంటారని నా గట్టి నమ్మకం. పైగా ఈ విషయాల్లో ఒకరు తప్పు ఒకరు ఒప్పు అనేది వుండదు – వారి వారి మూర్ఖత్వాన్ని బట్టి అసత్యాన్నీ, అజ్ఞానాన్నీ ఎంతవరకూ పట్టుకుని వేళ్లాడుతున్నారో అంతవరకూ వారు దోషులే.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

(*CWM* Vol. 17, pp. 241-42)

Harmony

Let us work for the day when this will become both the means and the end.

(Spiritual significance & explanation given by the Mother)

Botanical name : Antigonon — several colours

సామరస్య తరంగాలు

సాధారణంగా మనం అనుకున్న దానికంటే తరచుగానే ఇలా జరుగుతుంది – ఒక దుర్ఘటన జరుగుతుంటే కలుగజేసుకొని తప్పించే సమరస తరంగాలు. ఒక రుగ్మత నివారణ జరిగినా, ఒక ప్రమాదం తప్పిపోయినా దానికి కారణం ఆ సమరస తరంగాల ప్రభావమే. భూమండలానికి జరిగే ఉత్పాతాలు కూడా ఇలాగే తప్పుతూ ఉంటాయి. అంటే క్షుద్రతరంగాలు వ్యాపిస్తున్నప్పుడు సామరస్య తరంగాలు వాటిని అడ్డుకోవటం సంభవిస్తుంది. అందువల్ల భగవంతుని నమ్మేవారు ఎప్పుడూ "భగవంతుని దయవల్ల అంతా సవ్యంగా జరిగింది" అనుకోటంలో తప్పు లేదన్న మాట.

ఒక ఉదాహరణ యిస్తాను. శ్రీఅరవిందుల వద్ద వున్న అతిమానసశక్తితో ఆయన కొంతమంది రోగులకు బాధోపశమనం చేసేవారు. అది దైహిక సంబంధమైనదైనా సరే ప్రాణికమైనా లేక మానసికమైనదైనా సరే వారు సామరస్య తరంగాలను, అంటే అతిమానసశక్తిని ఆ దోషమున్నచోట కేంద్రీకరింపచేసే వారు. అది వెంటనే పని చేసి పరిస్థితిని చక్కబరచేది. వారు ప్రయోగించిన శక్తివల్ల ఏర్పడిన సామరస్య తరంగాలు మామూలు సామరస్య తరంగాల కంటే ఎక్కువ శక్తివంతమైనవి. అందువల్ల అది ఆ రుగ్మతపై మామూలు వైద్యాల కన్నా ఎంతో మెరుగ్గా పనిచేసి పరిపూర్ణ నివారణ కలిగిస్తుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకట్రామ శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 10, pp. 192, 161)

సమన్వయం

సమన్వయమనగా సర్వమూ ఏకమాత్ర సత్యంతో ఏకీభవించటమే.

*

సృష్టిలో భావాదులు, చైతన్యస్వరూపాలు, జీవభూతాలు తమ సంస్కారాన్ని అనుసరించి ఇతర రూపాదులతో సహజీవనం కొనసాగిస్తూనే తమ ప్రత్యేకతను నిలుపుకుంటూ వ్యవహరించటం కద్దు. ఈ పరిస్థితిలో సమతుల్యతా, సమన్వయాదులకు ఆస్కారం కనుపించదు. ఈ విభిన్న తత్త్వాలతో, ఏకత్వసాధనమే లక్ష్యంగా, పరస్పర అవగాహనతో ఏకత్రాటిపై ముందుకు సాగిపోవటమే సమన్వయ సూత్రము.

*

భిన్నత్వంలో ఏకత్వమే ఈ సృష్టి వైచిత్రి. ఇందుకు సమన్వయ సూత్రమే మూలము. నిజానికి అవ్యక్తమైన శూన్యచైతన్యంలో (pure and blank unity) సామరస్యపరిచేందుకు ఏమీ ఉండదు. భిన్నత్వమే కూడగట్టుకొన్నప్పుడు కూడా, ఆ దురవగాహన ప్రాబల్యంలోనే, అంతర్గతమైన సమన్వయ సూత్రమేదో ఉండి తీరాలి. భిన్నత్వమంతా ఏకత్వంగా భాసించిన సత్యస్వరూపంలో ఈ సమన్వయ సూత్రం నిత్యనూతనంగా ప్రకాశిస్తూనే, భిన్న భిన్న చైత్యస్వరూపాలతో బాహ్యాసంబంధాలను, అంతర్గతంగా ప్రభావితం చేస్తూ భాసించటం విశేషం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: శ్రీ శరణ్

(*SABCL* Vol. 23, p. 560; Vol. 18, p. 285; Vol. 19, pp. 1040-41)

విశ్వంలో సామరస్యం – నేటి పరిస్థితి

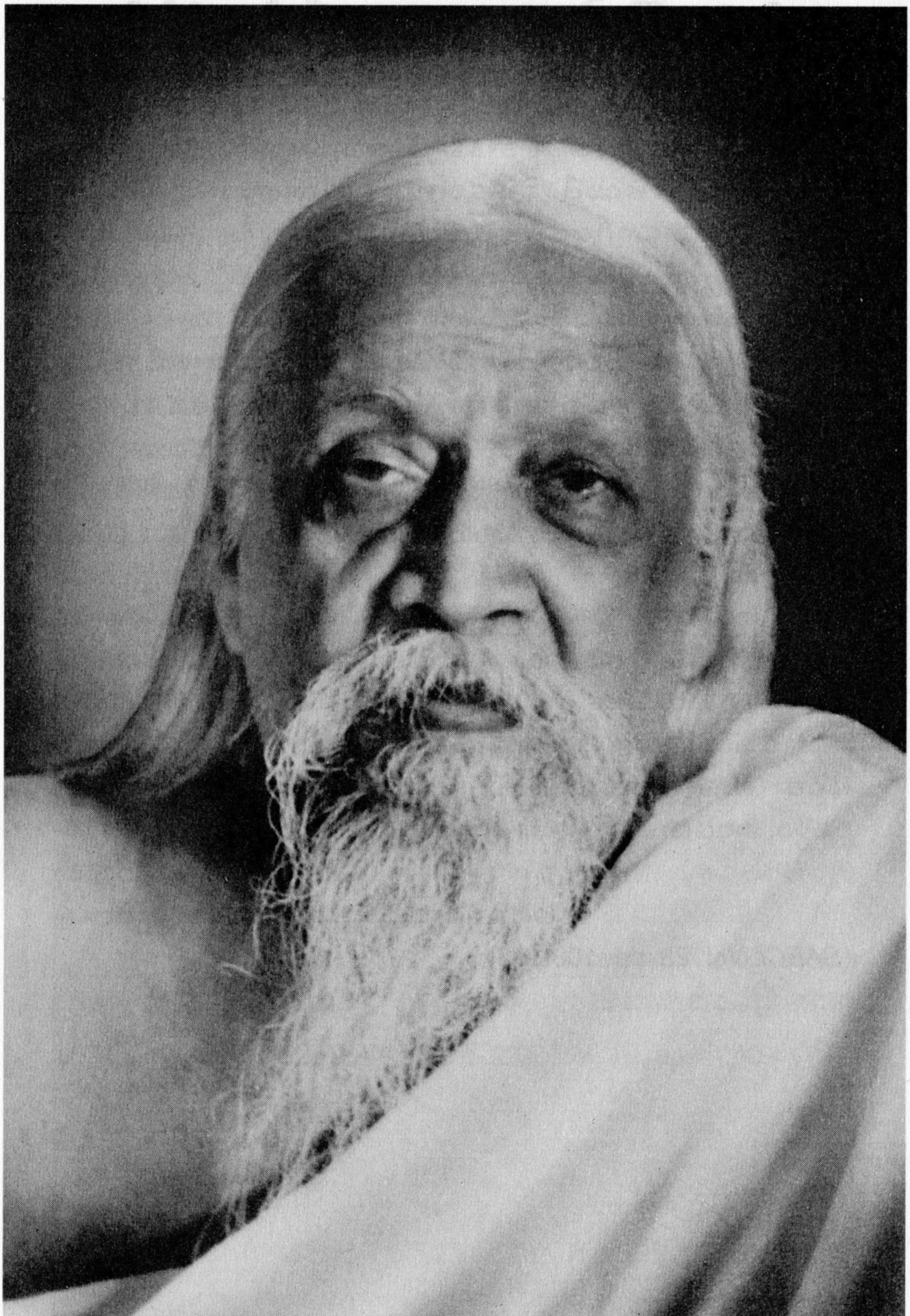
ఈ బ్రహ్మాండంలోని వస్తువులన్నీ పరస్పర సహజీవనం కొనసాగిస్తూ ఉంటాయి – అలా కాకపోతే అది ఎప్పుడో ఛిన్నాభిన్నం అయి ఉండేది. అయితే పాక్షికంగానో, ప్రముఖంగానో వైరుధ్యాల్లోంచి పుట్టిన సంగీతంలో శ్రుతిలయలు ఉన్నట్లే, ప్రపంచంలో కూడా వస్తువులు ప్రత్యేకంగా తమ తమ స్థానాల్లో భిన్న స్వరాలుగానే ఉంటాయి. ప్రతీ వస్తువూ మరొకదానితో చాలా వరకు విభేదిస్తూనే ఉంటుంది. అయితే ఈ విభిన్న లక్షణాలు కలిగిన వస్తువుల వెనుక దివ్యశాసనం అంతర్లీనంగా ఉండడం వల్ల మొత్తం ప్రపంచం అంతా ఆ శ్రుతిలో తన రాగం కూడా కలుపుతూ ఉంటుంది. విశాల విశ్వ దృక్పథంతో తిలకించేవారికి ఇది అవగతం అవుతుంది. ఈ సామరస్యం పరిణామంలోను, ప్రగతిలోను ఉంటుంది.

మొత్తం ఈ విశ్వం అంతా కలిసి గమ్యం చేరుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. ఆ గమ్యాన్ని ఇంకా చేరుకోలేదు. ఆ గమ్యాన్ని చేరుకోడాన్ని త్వరితం చేయడమే యోగం. ఒకసారి గమ్యం చేరుకున్నామా ఇక భిన్నస్వరాలు ఉండవు. అప్పుడు అంతా సుస్వరాల సంగమమే. వైరుధ్యం నుండి పుట్టిన సామరస్యం ఉండదు. ప్రస్తుతం ఉన్న దృశ్యానికి వివరణ ఇదే.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు

(*SABCL* Vol. 23, pp. 1082-83)

అస్తిత్వము – సమన్వయము

ఈ సృష్టిలోని నిత్యజీవనం గమనిస్తే ప్రతి యొక ఘటన అన్నిటి యందూ ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తుందని మనము గమనించవచ్చును.

లోతుగా పరిశీలిస్తే అస్తిత్వమంతా సమన్వయ సూత్రానికి సంబంధించినదేనని తెలుస్తున్నది. అపరిష్కృత వైషమ్యాల యందు దాగియుండి, మనము తెలుసుకొనలేని ఒకానొక సమన్వయ లక్షణం వాటియందే ఇమిడిపోయి యుండటము మనము నిత్యము చూస్తున్నాము. ఈ విభేదాలతో నిత్యజీవనం సాగించటమే వివేక లక్షణం కానేరదు. జ్ఞానికి ఈ సర్దుకొనిపోయే లక్షణం అంగీకారం కాదు. అంతే కాదు. పూర్తిగా ఏకత్వాన్ని స్పృశించని మధ్యే మార్గం అవలంబించటం జ్ఞానికి ఆమోదయోగ్యం కాదు. ఇందుకు కారణము సర్వత్రా సమన్వయ సాధన, సమతుల్యతా గ్రహింపు, సృష్టికి ఆయువు పట్టు. ఈ వైషమ్యాలు, భేదాభిప్రాయాలు విజృంభించి సామరస్య సాధన దుర్లభమైనప్పటికీ, సమన్వయసూత్ర భావన మరింత బలపడి, సులువుగా పరిష్కరించుకొని లక్ష్యం చేరుకోవచ్చును.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: శ్రీశరణ్

(*SABCL* Vol. 18, p. 2)

ఆధ్యాత్మిక జీవితము – ఇతరులతో సామరస్యము

ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ఇతరులతో సామరస్యం కలిగి ఉండటం అనేది మానసిక లేదా ప్రాణిక సంబంధాల మీద కాక దివ్యచైతన్యంలో, దైవంతో ఏకమవ్వడం ద్వారా నెలకొల్పబడాలి. తాను దైవాన్ని అనుభూతి చెందుతూ, ఇతరులు అదే దైవంలో ఉన్నారని భావిస్తున్నప్పుడే నిజమైన సామరస్యం నెలకొంటుంది. అంత వరకు అందరూ అమ్మ బిడ్డలే అని, అందరిదీ ఒకే దివ్యలక్ష్యం

కదా అన్న సుహృద్భావంతో ఉండాలి. నిజమైన సామరస్యత చైత్యాధారితము (psychic) లేదా ఆధ్యాత్మిక పునాది పైన స్థాపిత మౌతుంది.

*

వ్యక్తుల వల్ల జరిగే తప్పులు వాళ్ళలోని అహాన్ని, వాళ్ళ వ్యక్తిగత యిష్టాయిష్టాల్ని ప్రతిబింబిస్తాయి. అహంకార ధోరణి వాళ్ళ సౌకర్య సదుపాయాలు, అంతా తనది చేసుకోవాలనుకునే వైఖరి, దంభాదులన్నీ పనిని పాడుచేస్తాయి. నిజానికి పని 'అమ్మది' అని భావిస్తూ చేయడమే సరైన పద్ధతి. ఒక నీ పని మాత్రమే కాదు. ఇతరుల పని కూడ అంతే అని పని చేస్తే సహజమైన సామరస్యం నెలకొంటుంది. బాహ్యానిబంధనలవల్ల, కేవలం బాహ్య నిర్వహణవల్ల సామరస్యత రాదు. దానిలో ఆంతరిక సమత్వం ఉండి ఉండాలి. లేకపోతే ఎప్పుడూ గొడవలు, ఘర్షణలు జరుగుతూనే వుంటాయి.

*

ప్రశ్న: సమత్వమనేది కేవలం బాహ్యానిర్వహణ ద్వారా కుదరదు. ఆంతరిక సామరస్యత ఉండి వుండాలి. లేకుంటే ఎప్పుడూ, ఘర్షణలు, అవకతవకలు ఏర్పడతాయి అని వ్రాసారు. ఆ ఆంతరిక సామరస్యత అంటే ఏమిటి?

అమ్మలో ఏకమవడం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: హర్షవర్ధన్

(*SABCL* Vol. 23, p. 814; Vol. 25, pp. 262-63)

సామరస్యము – మన యోగలక్ష్యము

మనిషిలోని విభాగములు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్కవైపు లాగుతూ ఉంటాయి. వాటిని మైత్రిభావముతో పరస్పరము సహకరించుకొనునట్లు చేయవలెను. ఈ పనిచేయుటకు మేధస్సు, ప్రాణికము ఎందుకు పనికిరావు. అంతర్ముఖంగా మాత్రమే అది లభిస్తుంది – పరమ సత్యంతో సమన్వయం సాధించే ఒక నైజము ఆ విభాగము లన్నిటిలోనూ ఉంటుంది. నిర్వాణంలో కూడా ఒక నైజమున్నది. నిర్వాణం అంటే మరేమీ కాదు. ఆత్మ సాధించిన శాంతి – స్వేచ్ఛ. అది ప్రపంచంతోనూ ప్రపంచవ్యవస్థ లేదా అవ్యవస్థతోనూ నిమిత్తం లేకుండా తనలోనే ఉంటుంది. భగవంతుని కోసం హృదయార్తి, భక్తిలో కూడా ఒక నైజం ఉంది. అదే దివ్యప్రేమ, ఆనందానికి సంబంధించిన సత్యం. తపస్సు చేయాలనే సంకల్పంలోనూ ఒక సత్యం ఉంది. అది తన అంగములపై ఆత్మ యాజమాన్యానికి సంబంధించినది. గాయకుడు, కవి, ఒక సత్యాన్ని చూస్తారు. సౌందర్యం ద్వారా పరమాత్మను ఆవిష్కరించే సత్యం అది. మానసికంగా అంగీకరంచేవారూ, సందేహించే వారి వెనుక ఉందొక సత్యం. అసత్య రూపాలను తృణీకరించే సత్యం అది. ప్రాణిక వ్యక్తిత్వాలు రెంటి వెనుకా ఉందొక సత్యం. ఆంతర, బాహిర లోకాల మీద అహంకారం కాకుండా పరమాత్మ యాజమాన్యము. ఈ సామరస్యాన్నే యోగం ప్రతిబింబిస్తుంది. కాని దీన్ని బాహిరనియమాల ద్వారా సాధించలేం. అంతర్ముఖులై చైత్య, ఆధ్యాత్మిక కేంద్రం నుండి వీక్షిస్తూ, సంకల్పిస్తూ, క్రియాశీలమైనప్పుడే దీన్ని సాధించవచ్చు. అందులోనే ఉంది ఆత్మపరమైన సత్యం – సామరస్య రహస్యం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: మాడభూషణం రాజగోపాలాచార్య

(*SABCL* Vol. 22, pp. 53-54)

నిరంతరాభివృద్ధి

శ్రీమాతారవిందుల నుంచి మనకు సంక్రమించిన జ్ఞానభాండారంలో మన ప్రశ్న లన్నింటికి సమాధానాలు దొరుకుతాయి. కేవలం ఆధ్యాత్మిక ప్రశ్నలే కాకుండా లౌకిక సమస్యలకు కూడాను. ఈ సృష్టి పరిణామశీలమైనది. ఒకే చోట చతికిలపడి కూర్చోదు, శిథిలమైపోదు. అదెప్పుడూ నిత్యకళ్యాణం పచ్చతోరణమే! ఈ విషయం స్థూలదృష్టికి తెలియకపోవచ్చు. కాని మార్మిక నేత్రానికి గోచరమవుతుంది. నాటి సృష్టికంటే నేటి సృష్టి అందమైనది. రేపు ఇంకా అద్భుతంగా పరస్పర సామరస్యంతో అలరారుతూ వుంటుంది. మన మెంత అదృష్టవంతులం!

— సంపాదకుడు

వస్తువులు తమ తమ స్థానాల్లో లేవు అనే ఆలోచన నాకు చాలా పసివయస్సులోనే అనిపించింది. దానిని గురించిన వివరణ మాత్రం నాకు ఆ తరువాత తెలిసింది. నాకు మంత్రవిద్యను నేర్పిన వ్యక్తి దాన్ని గురించి వివరించాడు.

ఆయన అంటారు కదా! సమతుల్యతకు (Equilibrum) ప్రతీకగా నిలిచిన ఈ విశ్వం స్తబ్ధము కాదు. ప్రగతిశీలము. వివరంగా చెప్పాలంటే – ప్రతి వస్తువూ తన స్థానంలో తనదైన స్పందన, తనదైన గమనం కచ్చితంగా కలిగి ఉంటుంది. ప్రతీ వస్తువూ తన స్థానంలో సరిగ్గా ఉంటూనే మొత్తం విశ్వంతో సంబంధం కలిగి ఉంటుందన్న మాట.

శ్రీఅరవిందులు ఈ విషయాన్నే చెప్పారు. ఏదీ చెడ్డది కాదు. అయితే ఏదీ తన స్థానంలో ఉండడం లేదు. తన కాలంలోనూ, ఈ విశ్వంలోనూ కూడా ఉండడం లేదు. ఈ లోకాలు, ఈ నక్షత్రాదులు దగ్గర్నుంచి ప్రతీ వస్తువూ, తన స్థానంలో కచ్చితంగానే ఉంటోంది. పెద్ద పెద్ద లోకాల నుండి సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ అణువు వరకు మొత్తం అంతా దివ్యత్వాన్ని ప్రగతిపథంలో వ్యక్తం చేస్తూనే ఉంటుంది. ఈ విశ్వంపై ఈ సృష్టి సర్వం దివ్యలోకం పరిపూర్ణమేనని శ్రీఅరవిందులు ప్రవచించే సత్యం దీనిపైనే

ఆధారపడి ఉంది. శ్రీఅరవిందులు దానిని అతిమానసము అన్నారు. అది ఆవిర్భావం కాగలదు. సమతుల్యత అనేది సృష్టికి అత్యంత అవసరమైన ధర్మం. కనుకనే పరిపూర్ణత అనేది అతిమానసము ఆవిర్భావమైనప్పుడే సాధ్యమౌతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు

(*CWM* Vol. 10, pp. 107-08)

మహాలక్ష్మి ఆగమనము

మనస్సు, జీవుడు, ఆత్మ – ఈ మూటి సామరస్యం, సౌందర్యం, ఆలోచనలు, భావాల్లో అందం, ప్రతి బాహ్యాకర్మలోను, చర్య లోను, సామరస్య సౌందర్యాలు, జీవితంలో, పరిసర వాతావర ణంలో, సామరస్యమూ, సమత్వం, సౌందర్యం – అనుష్ఠేయాలు, ఉపాస్యాలు. అనుష్ఠించి ఉపాసించకపోతే – ఆమె సాన్నిధ్యం అలభ్యం. ఎక్కడ ప్రేమ పద్మం వికసిస్తుందో, సౌందర్యవల్లి మారాకు తొడుగుతుందో, అక్కడ ఆ తల్లి కాలూని నిలుస్తుంది. అవి ఏమాత్రం క్షుద్రభావ స్పర్శ పొందినా ఆమె అక్కడ నిలు వదు.

శ్రీఅరవిందులు (*The Mother*, p. 31)

పరిసరాలు, వాతావరణం. పరిస్థితులు, జీవనవిధానం, అన్నిటి కంటె నీ అంతరాలోచనలు – ఇవన్నీ క్షుద్రంగా వుంటే స్థూలంగా, అహంకారపూరితంగా, అవినీతి కాలవాలంగా వుంటే – అక్క డకు ప్రేమదేవత ప్రవేశించదు. అసలామె అవతరించదు. సౌంద ర్యానికి గుడి కట్టి ఆరాధించకపోతే ఆమె నిలువదు. నేనిలా అంటున్నానంటే ఇల్లు, వాకిలి, కుర్చీలు, మేజాలు, అలంకరణ సామగ్రిని గూర్చి చెప్పటం లేదు. నీ లోపలి భావనలు, మనస్పం దనలు – నీలోని ఉదారదృష్టి, ఉదాత్త ఆలోచనలు, నిస్వార్థ

మనస్కత – సమతా సామరస్యపూరితములు కాకపోతే ప్రేమావి ష్కారం జరుగదు. అది జరగాలంటే నీవు పవిత్రంగా, పరిశుద్ధంగా వుండాలి. కానీ ఆమె నీ లోనికి రావటం ప్రారంభించగానే నీచ భావ సంపర్కం జరుగుతుంది. వెంటనే ఆమె నీ లోగిలిలోకి తొంగి చూడదు సరిగదా – చూడక వెనుతిరుగుతుంది. ఆ ఛాయల్లోకి మరల రాదు. ఇదే శ్రీఅరవిందులు అంటున్నది – "ఆమె అవత రించటానికి ఇష్టపడదు" అని. కానీ లోకమంటుంది "ప్రేమ తమను వంచించిందని" అది వారి తప్పేగాని ఆమెది కాదు. వారీ ప్రేమలో అసహ్యా నీచ అధార్మిక భావాలారోపిస్తారు. స్వార్థం, అవినీతితో కలిపి ఆస్వాదిస్తామనుకొంటారు. పాపం – ఆ పిచ్చిది అక్కడకు రానే రాదు. వారామెను హింసిస్తారు. దానితో ఆమె చిక్కి కృశించిపోతుంది. ఆమె ఏం చేస్తుందిక? పారిపోక. అందు కని లోకమంటుంది "ప్రేమ నిలకడ లేనిది" అని. నిజానికి వీరి హృదయసీమ అపరిశుభ్రంగా వున్నా ఆమె తమలో కాలుపెడు తూనే వుంటుంది. ఇది గుర్తించి కృతజ్ఞులు కావటానికి బదులు అలా దోషారోపణ చేస్తారు!

> *శ్రీఅరవిందులు మహాలక్ష్మిని గురించి ఇలా అన్నారు కూడ." దరిద్రత [1] లోకి ఆమె తొంగిచూడదని".*

ఔను. ఔదార్యం, కరుణ, ఉత్కంఠ, హృదయవైశాల్యం, ఆంతరైశ్వర్యం – ఇలాంటి ఉదాత్త గుణసంపద లేని ఎండివాడి రాలిపోయిన చోటికి 'మహాలక్ష్మి' ఎలా రాగలదు? ఆమె నడిచే దారిలో అవన్నీ రాళ్ళు, రప్పలూ, ముళ్ళూ నయ్యె. నీ సంపదను గురించి కాదు వారన్నది. గొప్ప కోటీశ్వరుడు కూడా మనస్సులో బిచ్చగాడు కావచ్చు. ఆమె దృష్టిలో పేదవాడు హృదయవైశాల్యం కలవాడైతే ధనికుడు క్రిందే లెక్క..!

దరిద్రుడంటే – ఏ గుణాలు, లక్షణాలు లేనివాడు శక్తి సామర్థ్యతలు లేనివాడు, దయాదాక్షిణ్యాలు లేనివాడని అర్థం. వాడు

---

[1] ఇక్కడ దరిద్రత అనగా డబ్బు లేకపోవడం కాదు .. బుద్ధి, గుణములకు సంబం ధించిన విషయము.
– సంపాదకుడు

నిజంగా అసంతృప్తి, దుఃఖాల్లో బ్రతుకుతుంటాడు. విశాలదృష్టి లేని బ్రతుకు ఏమి బ్రతుకది? వాడి కంటే పేదవాడెవ్వడు? అవే కనుక వుంటే – వాడి కంటె ఐశ్వర్యవంతుడెవ్వడు? తమలో తాము ముడుచుకొంటూ లోకాన్నంతా కబళించాలనుకొంటూ తమ వైపుకే దాని నాకర్షించే ప్రయత్నం చేయటం, తమ దృష్టితో లోకాన్ని చూచి అన్వయించుకోవటం – ఇదీ దుఃఖాన్ని కలిగించే అంశం. వాడే నిజానికి బిచ్చగాడు. కానీ నిన్ను నీవు ఉదార బుద్ధితో అర్పించుకో – ఏ ఆలోచనా, స్వార్థం లేకుండా – అంత కంటె ఆనందమేముంటుంది? అంతా నాదే, నాకే కావాలనుకోవ టమే దుఃఖహేతువు. తనను తాను అర్పణం చేసుకొన్నవాడే నిజా నికి ధన్యుడు. లక్ష్మీపుత్రుడు. సౌందర్యమూర్తి

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటీశ్వరరావు

(*CWM* Vol. 4, p. 403-405)

ధనము పట్ల మన వైఖరి

నీకు దేవుడు కావాలంటే డబ్బును నిరసించనవసరం లేదు. ధనము కూడ దైవానికి చెందినదే. ధనశక్తి దైవముయొక్క ఆయు ధమే. ఇంతవరకు ఈ విషయాన్ని గుర్తించనందువల్లనే ధనము అసురుల చేతుల్లో వుండిపోయింది. కాని మనకిప్పుడు తెలుసు కదా – మన మిప్పుడు కళ్లు తెరచుకొని దానిని తిరిగి యథా స్థానానికి జేర్చెదము గాక! *– సంపాదకుడు*

ఒకానొక విశ్వజనీన శక్తికి ధనము ప్రత్యక్షరూపము. లోక మున నీ శక్తి వ్యక్తమయినపుడు దాని ప్రభావము అన్నమయ ప్రాణమయ కోశములపై గానబడును; బాహ్యజీవన పరిపూర్ణత కయ్యది అపరిహార్యము. దాని యుత్పత్తియు, వ్యాపారమును దివ్య ములే. అయినను, ఈశ్వరుని యన్ని శక్తుల వలెనే యదియు నీ లోకమున నియుక్తము. అథః ప్రకృతి గతమగు నజ్ఞానక్షేత్రమున

అహంకార ప్రయోజనములకై యది యపహృతము కావచ్చును; ఆసురిక శక్తులకు జిక్కి తత్కార్యములకై వినియుక్తమైనను కావచ్చును. మానవాహంకార పక్షమునకును, అసురపక్షమునకును విశేషాకర్షణముగల శక్తిత్రయములో అర్థమొకటి; తక్కినవి అధికార కామములు. ఏ తచ్ఛక్తిమంతులు సామాన్యముగా వీనిని చక్కగా గ్రహించి సద్వినియోగము చేయరు. అర్థాన్వేషకులు, అర్థ సంగ్రహీతలు తరచుగా అర్థవశవర్తు లగుచున్నారే కాని దానిని నిగ్రహింపజాల కున్నారు. ఆసురసంపత్తి గలవారు చిరకాలము ధనమును హస్తగతము చేసికొని దుర్వినియోగము చేయుచుండుటచే, తద్వికృత ప్రభావమునుండి తప్పించుకొనువారు కొలది మందియే. కావుననే ఆధ్యాత్మసాధనలన్నియు ఆత్మనిగ్రహము, సర్వసంగపరిత్యాగమును, ధననిరాకరణమును ప్రధానముగా బోధించుచున్నవి; లేదా నియమించుచున్నవి. కొందరు ధనమును, సంపదలను నిషేధించి, పేదరికమును, అకించనత్వమును (రిక్తత్వమును) ఆధ్యాత్మమార్గమున కత్యంతావశ్యకములని ఘోషించుచున్నారు. ఇయ్యది భ్రమాత్మకము. దీని ననుసరించుటచే విరుద్ధశక్తులు ప్రబలములగును. భగవానుని సంపదను భాగవత జీవికకై యుద్ధరించి, ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో వ్యవహరించుట సాధనకు అతిమానసమార్గ మగును.

ధనశక్తి నుండియు, తచ్ఛక్తి యొసగు భోగ్యవస్తువుల నుండియు, తదుపాయముల నుండియు విరాగివలె నీవు వైముఖ్యము వహింపరాదు; వానియెడ రాజసికరక్తి పూనరాదు; సంతుష్టిలోలుడవై వాటికి దాసుడవు కాగూడదు; జగజ్జననికై యర్థము నుద్ధరించి మాతృసేవార్థమే వినియోగింపదగిన శక్తిగా భావింపుము.

సమస్త సంపదయు భగవానునిదే. సంపన్నులు తద్ధర్మకర్త లేగాని యజమానులు కారు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: శ్రీ శివశంకరానంద

(*SABCL* Vol. 25, pp. 11-12)

సమాచారపత్రం

16 అక్టోబరు నాడు దేశవ్యాప్తంగా అందరూ లక్ష్మీపూజ పండగ చేసుకుంటారు. అందుకని ఈ నెల 'అఖిల' కూడా 'మహాలక్ష్మి' ని గురించిన ప్రత్యేక సంచికగా ప్రచురిస్తున్నాము. ఆమె లక్షణము లైన సౌందర్య సామరస్యములను మనం మనస్సుతో, ఆత్మతో కోరుకున్నంత మాత్రాన సరిపోదు. మన సమస్తమైన ఆలోచ నలు, సర్వభావములు, చేష్టలు, జీవితము, పరిసరాలన్నిటిలోను ప్రతిబింబించుకోవాలి.

నవంబరు 2005 లో సొసైటీ బీచ్ ఆఫీసులోని కార్యక్రమ ములు:

1) 21-23 తేదీలలో సొసైటీ స్త్రీల విభాగమువారు 'దైవా నుగ్రహము' అను విషయముపై ఒక సదస్సును నిర్వహించెదరు.

2.) 26 నవంబరు నుండి 4 డిసెంబరు వరకు శ్రీఅరవిం దుల గీతావ్యాసములపై డా॥ మంగేష్ నడ్కర్ణిగారు స్వాధ్యాయ శిబిరమును నిర్వహించెదరు.

నవంబరు, డిసెంబరు మాసములలోని పర్వదినములు

17 నవంబరు: శ్రీమాత మహాసమాధి జరిగిన రోజు.

20 నవంబరు: శ్రీమాత భౌతికకాయమును సమాధి చేసిన రోజు.

24 నవంబరు: సిద్ధి దినము.

5 డిశంబరు: శ్రీఅరవిందుల దేహత్యాగము చేసిన రోజు.

9 డిశంబరు: శ్రీఅరవిందుల భౌతికకాయమును సమాధి చేసిన రోజు.

శ్రీఅరవిందో సెంటరు ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్‌వారి వార్షికోత్సవములు:

1) 1 డిశంబరు ఆశ్రమ ప్రదర్శనాలయంలో సాంస్కృతిక కార్య క్రమములు.

2) 2 డిశంబరు: ఆశ్రమ క్రీడాంగణములో వ్యాయామ విన్యా సములు.